

มาตรฐานจริยธรรมสำหรับเยาวชนไทย

ครูสนั่น มีจันทร์หมาก; ผู้ช่วยศาสตราจารย์
บน.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลอนนำ

“จริยธรรม” คือคำสำคัญยิ่ง
คือหลักยึดพฤติกรรมที่สำคัญ
มีมานานกว่าการศาสนา
“ประพฤติดีทำดีมีแรงค้า”

จริยธรรมมาตรฐาน

“เยาวชน” คือพลเมืองหลัก
จึงต้องตั้งต้นชีวิตมีกัลยาณี
“คนต้องมีมาตรฐานการเป็นคน”
เรียนรู้อบรมให้สมวัย

๑. มาตรฐานการเป็นคน

“มาตรฐานการเป็นคน” ขั้นต้นนี้
ต้องรู้เรียนเพียรศึกษาวิชาชาต
“รู้วิชาสารพันตามสัญชาติ
รู้ภาษาพาสารสร้างบูรณมัย”
“มีความคิดมาตรฐาน” ชาญฉลาด
เชื่อวิถีการกระทำจำเพาะตน
“คิดวิจารณ์สรรพสาธอย่างลึกซึ้ง
คิดคำนวณถ่วงถ่วงมีหลักการ

คือตรวจสอบของทุกสิ่งทีสร้างสรรค์
ให้ตนอยู่ร่วมกันอย่างสันติธรรม
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ศรีทธาอุปกัณณ์
“ประพฤติชั่วชั่วนุดย่ำลงต่ำทรุด”

ที่จะรักษาชาติไว้ไม่สิ้นสุด
ถือเป็นจุดสำคัญยิ่งเหนือสิ่งใด
ต้องฝึกตนตามมาตรฐานได้
และเรียนให้สัมฤทธิ์วิชาการศึกษา

คือ “มีความรู้ดีมีมาตรฐาน”

ให้แตกฉานครบถ้วนจนขั้นอุดม

รู้ศิลปศาสตร์ที่เหมาะสม

รู้วิชาอาคมอย่างสมคน”

เป็เรื่องปราดฉลาดคมลสมเหตุผล

ไม่เชื่อการบันดาลลหรือบนบาน

คิดคำนึงหนักแน่นถึงแก่นสาร

และคิดอ่านออกมาปัญญาชน”

“จิตสำนึกมาตรฐาน” สำนประโยชน์
 ทำทุกคราเพื่อสาธารณชน
 “สำนึกในคุณค่าสารพัด
 สำนึกในการกระทำค้ำชีวี

๒. มาตรฐานการเป็นไทย

“สองต้องมีมาตรฐานการเป็นไทย”
 “เอกลักษณ์เอกราช” ของชาติตน
 “เอกลักษณ์จักสาแดงแจ้งประจักษ์”
 มีอักษรภาษาพาพิไล

“พูดไม่ผิด อ่านไม่เพี้ยน เขียนไม่พลาด
 ทุกคราวคิดอ่านเขียนเรียนอ่านคัด
 “เอกลักษณ์การกราบไหว้คารวะ”
 ยิ้มสยามงามเยียมเยียมหน้าใจ

“เอกราชความเป็นชาติอิสระ”
 สถิตในไทยสถานนานจำเนียร
 ทศพิชราชธรรมทรงนำไทย
 พสกไทยเปี่ยมใจรักและภักดี

“เอกภาพความพริ้วพร้อมหลอมเป็นหนึ่งใน”
 ไม่เป็นทาสชาติใดใฝ่รุกราน
 แม้ยุคที่มีความต่างทางความคิด
 ใจริยปฏิบัติไทยเอื้อไมตรี

มาตรฐานการเป็นไทยคือ “ไตรภักดี”
 แผ่นดินไทยจึงเหมือนแผ่นดินทอง”
 “ยุคสังคมาครือชายชายศิลปะ
 เห็นฝรั่งเกาหลีว่าดีงาม

คงต้องมองสองด้านประสานศรี
 แล้วยืนหยัดยืนวัฒนธรรมไทย
 อาหารไทยของไทยไทยไม่น้อยหน้า
 อย่างให้ได้ชื่อว่าปัญญาตน

๓. มาตรฐานการเป็นพลเมืองดี

“มาตรฐานการเป็นพลเมืองดี”
 ส่วนสิทธิ ส่วนหน้าที่ ส่วนจรรยา

ไม่ก่อโทษแก่สาธารณชน
 ให้สมความเป็นพลเมืองดี
 สำนึกในความสัจสมศักดิ์ศรี
 สำนึกที่มีพลังสังเคราะห์ตน”

ความภูมิใจในบ้านเมืองเป็นเบื้องต้น
 “เอกภาพ” ในชาติของตนไทย
 “เอกลักษณ์ทางภาษา” คำยิ่งใหญ่
 ซึ่งสื่อเสียงสำเนียงไทยได้เด่นชัด
 ภาษาชาติพิทักษ์ไว้ไม่ไว้บัด
 ควรฝึกหัดให้จึงคำภาษาไทย”^๑

คราพบปะเยี่ยมภาพพจน์งามสดใส
 วัฒนธรรมวิไลในอาเซียน
 ได้ร่วมพระบารมีที่เหนือเศียร
 ไม่เคยเปลี่ยนปรวนแปรแม้สักปี
 ให้อยู่รอดปลอดภัยพร้อมศักดิ์ศรี
 ต่อบรมราชจักรีตลอดกาล

ไทยยังถึงเป็นไทยได้ไพศาล
 มีดวงมาน “รักรักษาศักดิ์”
 แต่ยังไม่แก่วิกฤติได้ถ้วนถี่
 ให้เกิดมีมาตรฐานการปรองดอง
 จิตจงรักชาติศาสน์กษัตริย์ไม่มีสอง

เขาวงกตไทยต้องถือครองตาม
 เขาวงกตอาจจะคิดมองข้าม
 อาจต้องถามตนสักนิดคิดอย่างไร”
 เลือกส่วนดีตัดส่วนด้อยถ้อยอาศัย
 แลกเปลี่ยนให้สมค่าฐานะกัน
 ชาติไทยไหนก็ให้ค่าว่าสร้างสรรค์
 ไม่เห็นค่าความสำคัญอันสมควร

มาตรฐานสำคัญที่มีสามส่วน
 คือกระสวนสร้างสำระเขาวงกต

^๑ นารถ กิตติธรรมการ เจ็ดร้อยปีลายสือไทย ๒๕๓๖

ส่วนสิทธิที่สำคัญคือบัญญัติ
และส่วนที่เป็นสิทธิไว้ในกมล

จึงต้องมีหน้าที่เป็นส่วนฐาน
ต้องมีส่วนที่สามตามขั้น

หนึ่ง ต้องมีหน้าที่วิติทัศน์
จึงมีสิทธิรับสัญญาการจดจำ

สอง ต้องมีหน้าที่ข่มอารมณ์ครบ
จึงจะมีสิทธิรับระดับประคอง

สาม ต้องมีหน้าที่ทอดกัลป์
จึงจะมีสิทธิตามความต้องการ

สี่ ต้องมีหน้าที่เสียสละ
จึงจะมีสิทธิรับบริการที่มี

๔. มาตรฐานการเป็นผู้มีความสุข

ผู้เป็นพลเมืองดีย่อมมีสุข
ต้องเสริมมาตรฐานธรรมความเรีมิริ
คืออดกัลป์ไม่ก่อร่างทำวางกำม
การอ่อนน้อมต่อมตนคนอื่นดู

เครื่องหมายของคนดีที่โลกรู้
ระลึกถึงพระคุณไว้ไม่ปล่อยวาง
**“พระคุณชาติศาสน์กษัตริย์แสนประเสริฐ
คุณผู้ให้ความรู้ดูกว้างไกล**

ย่อมจักเป็นผู้ดีมีชื่อเสียง
คุณความงามกำจรไกลไปทั่วแดน
มาตรฐานทั้งสี่มีที่ผู้ใด
ความเป็นที่เชิดชูของผู้คน

เพราะผู้นำเยาวชนที่คนชอบ
เป็นคนดีเป็นผู้ดีมีคุณธรรม
เยาวชนผู้ทนอ่านสารจนจบ
จะเป็นผู้มีชัยไปทั่วทิศ

ทั้งที่รัฐรับรองต้องเป็นผล
คือสิทธิที่ทุกคนหมายผลดี
ที่จะสานสอดสิทธิสมหน้าที่
ให้เกิดมีมาตรฐานการกระทำ
รักษาสัจจะสมให้คมขำ
ให้ได้คำหรือรับคำความคุ่มครอง
เพื่อส่งประรับความคัมข้อง
เพื่อปกป้องพองภัยใครระราญ
ความกตนต์ใดใดได้ทุกด้าน
ทำสิ่งใดให้ผ่านไปโดยดี
ทั้งพลและทรัพย์สิ้นสมศักดิ์ศรี
ทำหน้าที่เพื่อหน้าที่มีสิทธิ

เนาสนุกสนานธรรมตามตำริ
ทั้ง**“ขันติ โสรัจจะ กตัญญู”**
สงบเสงี่ยมงามความเป็นอยู่
จะเป็นผู้ทรงเสน่ห์แท้ทุกทาง
คือยึดมั่น**“กตัญญู”**ตามเยี่ยงอย่าง
แล้วตอบแทนคุณต่างต่างอย่างเต็มใจ

**พระคุณผู้ให้กำเนิดนั้นยิ่งใหญ่
คุณผู้ให้สิ่งใดให้ทดแทน”**

มีความสุขพอเพียงตามแบบแผน
คือแก่นแกนขัดเกลาเยาวจน
ย่อมบังเกิดผลให้ได้รับผล
จะนำตนเป็นตัวอย่างสร้างผู้นำ
คือผู้ก่อปรด้วยมาตรฐานสี่ขั้นต่ำ
จะก่อกิจจริยกรรมได้สัมฤทธิ์
จักได้พบขุมพลังสร้างดวงจิต
จริยะสมจริตสุขเจริญฯ

สนั่น มีขันตมก

๒๖ มกราคม ๒๕๖๑

ปล.
“ขอฝากเพลงร้องให้ลอร่า”
ระหว่างสัปดาห์นี้ได้กับคนเดิน

เพื่อเปรียบเทียบภาพพจน์ไม่ผิวเผิน
ใครดีเกินกว่าใครลองใคร่ครวญ...

คนกินข้าวค้างคาวกินกล้วย

คำร้อง สนั่น มีชั้นหมาก

๑. เก่งดีและมีสูงศักดิ์
ศึกษาวิชาเยี่ยงยุทธ์
ฝึกกายให้สมท่าที่
พูดจาตรงามวี
เป็นคนชวนขายไฟดี
เป็นคนแต่กินข้าวปลา
๒. โลกบินทาบินรวดเร็ว
หน้าตาแม้ไม่น่าชม
คำคืนไม่เคยหลับนอน
หน้าตาแม้ว่าน่ากลัว
ค้างคาวไม่เคยสร้างคาว
ค้างคาวแม้ข้าวไม่กิน

ทำนองเพลงไทย ค้างคาวกินกล้วย

คือมาตรฐานของมวลมนุษย์
ตามแบบมนุษย์มนาน่าชม
เสริมสร้างราศีมีค่านิยม
ฝึกจิตให้มีมันจรรมารมย์
ทั้งกายวจีจิตใจชื่นชม
เสียชีวิตเกิดมาไร้ค่านิยม
อยู่ถ้อยอยู่เหวหัวท้อยระงม
บินเล่นลุ่มลี้ยมลี้ยมลี้ยมไป
เที่ยวบินสัญจรโฉบผลไม้
แต่ไม่ทำตัวให้เป็นพิษภัย
แม้ขี้ค้างคาวเกิดค่าเหนือใคร
ปราดเปรียวลี้ยมบินโฉบกินกล้วยไพรๆ